

Olkaa rohkeita

”Olkaa rohkeita, ja hän vahvistaa sydämenne, te kaikki, jotka toivotte Herraa.”

Psalmi 31:24

Raamattu rohkaisee Herran kansaa olemaan täynnä uskoa, toivoa, luottamusta ja varmuutta. Kun katsomme maailmaa, näemme erityisiä syitä, miksi näin pitäisi olla. Suurin osa maailman ihmisistä on täynnä pelkoa, ahdistusta, epäluottamusta ja huolta. Tästä syystä he eivät pysty hyödyntämään elämän mahdollisuuksia parhaalla mahdollisella tavalla. He näkevät synnin ja ongelmien sudenkuopat monissa eri suunnissa, ja siksi heillä on syytä olla epäluuloisia ja pelokkaita.

Todelliset kristityt ovat kuitenkin tulleet erityiseen suhteeseen Jumalan kanssa, ja Jumala heidän kanssaan. Hän on vakuuttanut heille, että hän valvoo heidän asioitaan, mitä he eivät olisi kokeneet, jos he eivät olisi tulleet suhteeseen hänen kanssaan. Siksi heidän tulee toivoa ja luottaa häneen. Heidän tulee kuunnella sitä, mitä hän on sanonut, ja rohkaistua

ajatuksella, että kaikki heidän kokemuksensa ovat hänen valvonnassaan. 2. Korinttolaiskirje 4:15-17

Jumalan kansa on astunut ulos maailmasta ja liittynyt Herran Jeesuksen Kristuksen lippuun – vanhurskauden, totuuden, pyhyiden ja synnin vastustamisen lippuun. Heitä ahdistavat voimakkaat viholliset. Heitä vastaan asettuu itse Saatana, joka pyrkii vastustamaan heitä, kuten hän on vastustanut kaikkia Jumalan suunnitelmia. Hän ei voi hyökätä suoraan Herraa vastaan, mutta hän voi hyökätä Hänen suunnitelmaansa ja niitä vastaan, jotka uskovat Häneen. Saatana oli se, joka yllytti mellakoihin, levottomuuksiin ja vainoihin Jeesuksen ja apostolien aikana, ja joka on sittemmin aiheuttanut Herran kansan sortoa. 2. Korinttilaisille 2:11; 11:14; 2. Tessalonikalaisille 2:7-10; 1. Pietarin 5:8,9

Saatana ei ole tehnyt näitä asioita omalla kädellään, vaan harhaanjohtettujen palvelijoidensa kautta (2. Tess. 2:11). Hän on aina vastustanut vanhurskautta ja kaikkia vanhurskautta rakastavia. Tästä syystä kristittyjen on oltava rohkeita, sillä jos he antavat vastustajan murtaa rohkeutensa, tämä voi pian poistaa heidät kokonaan taistelusta. Vetäytyvä sotilas, joka on menettänyt rohkeutensa, on taistelussa hyödytön. Sen sijaan, että menettäisimme rohkeutemme, meidän tulee luovuttaa maalliset intressimme Isällemme ja luottaa

siihen, että hän ohjaa meitä nykyisessä elämässä ja kääntää kaiken hyväksi, jotta se olisi ” ” niille, jotka ovat ”kutsutut hänen tarkoituksensa mukaan”. Roomalaiskirje 8:28

Vihollisen lisäksi meitä vastustaa myös maailman yleinen henki. Maailma pitää meitä usein typerinä, kun ajattelemme, että meillä on jokin erityinen jumalallinen valvonta. Tällainen henki saattaa hiljaa sanoa meille: ”Jumala on luonut kaikki maailmat, tuhannet enkelit ja kaiken universumissa. Luuletko, että hänellä on jokin erityinen kiinnostus sinua kohtaan? Jos Jumala on olemassa, hän on niin suuri ja me niin pieniä, että hän ei voi kiinnittää meihin mitään huomiota.” Näin uskomme voi horjua. Meidän on oltava rohkeita ja luotettava Herraan. Kuten Paavali sanoo: ”Me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan Jumalan hengen.” 1. Korinttolaiskirje 2:12

Lisäksi meillä on oma langennut lihamme. Jokaisella meistä on itsessämme, omassa ruumiissamme, erittäin pelottava vastustaja. (Roomalaiskirje 7:18,25). Raamattu kertoo, että kun annoimme itsemme Herralle ja hän antoi meille Pyhän Henkensä, aloimme muutoksen prosessin ja meistä tuli alkioita uusista luoduista ”Kristuksessa”. (Roomalaiskirje 12:1,2; 2. Korinttolaiskirje 5:17).

Tämä alkio, uusi luomus, uusi mieli, tahto ja luonne, kehittyi kuolevaisessa ruumiissamme, kunnes ylösnousemuksen tai hengellisen syntymän hetkellä siirryimme maallisesta tilasta taivaalliseen, iiseen tilaan. ”Se [uusi olento] kylvetään turmeltuneena, se herätetään turmeltumattomana; se kylvetään häpeässä, se herätetään kunniassa; se kylvetään heikkoudessa, se herätetään voimassa; se kylvetään luonnollisena ruumiina, se herätetään hengellisenä ruumiina.” 1. Korinttilaisille 15:42-44

Siitä huolimatta, kun olemme lihassa, meillä on kaikki sen langenneet taipumukset, joita vastaan meidän on taisteltava. Samalla, uusina luomuksina, olemme hylänneet nämä – olemme kääntäneet selkämme synnille (Roomalaiskirje 6:1,2,11,12). Olemme vaihtaneet maalliset intressit ja toiveet taivaallisiin intressiin ja toiveisiin. Herra koettelee meitä päivittäisissä kokemuksissamme. Meidän on oltava aina valppaina voittaaksemme lihan. Sen taipumusten voittaminen vaatii paljon rohkeutta. Vielä enemmän rohkeutta vaatii se, että samalla kun taistelemme jatkuvasti lihamme heikkouksia ja haavoittuvuuksia vastaan ja voittamme ne suurelta osin, meidän on lisäksi ryhdyttävä uhrauksiin ja palvelemaan Herraa. Kaikki tämä vaatii paljon rohkeutta, ja itseämme varten emme ole riittävän vahvoja. 2. Korinttilaisille 3:5; Filippiläisille 3:3

Meitä kehoitetaan luottamaan Herraan ja meille vakuutetaan, että ”kaiken voimme Kristuksessa, joka meitä vahvistaa” (Fil. 4:13). Hänen voimansa on ainoa, joka riittää meille. Tarvitsemme kaiken rohkeutemme, kaiken uskomme ja toivomme – kaikki hyödylliset elementit, jotka voimme ottaa mukaan taisteluun – voittaaksemme lopullisen voiton (). Herra kuitenkin antaa meille riittävän armon, jotta voimme olla voittajia (2. Korinttilaisille 12:9; Heprealaisille 4:16). Tämä ei tarkoita, että kukaan meistä eläisi täydellistä elämää tai että meillä olisi aina täysi rohkeus. Saatamme epäonnistua ajoittain, mutta rakastava taivaallinen Isämme johdattaa meitä eteenpäin, ja opimme arvokkaita asioita virheistämme.

Erilaisia rohkeuden muotoja

Jotkut, joilla on vahvempi usko ja toivo ja joiden mieli on täysin keskittynyt Herraan, ovat edenneet rohkeasti. Tämä on ”hyvää rohkeutta” siinä mielessä, että se on vahvaa rohkeutta, oikeaa rohkeutta. Voimme yhdistää tekstiimme ajatuksen, että ”toivomme Herraan” on tuettava ja vahvistettava hyvällä rohkeudella, oikealla rohkeudella, jumalallisella rohkeudella.

On myös rohkeutta, joka syntyy ylpeydestä ja joka sanoo: ”Älä peräänny. Älä anna kenenkään ohittaa sinua.” Taistelussa sotilaat voivat kilpailla keskenään halustaan tehdä jotain erityisen näkyvää, mikä tuo heille johtajansa tai tovereidensa suosionosoitukset. He tarvitsevat jotain, joka inspiroi heitä – ehkä halun maineeseen – jotta heillä olisi rohkeutta vaarantaa oma henkensä tai riistää muiden ihmisten henki. Tämä on sellainen rohkeus, joka näennäisesti auttaa heitä voittamaan taistelun, vaikka se onkin kelvoton motiivi rohkeuden inspiroimiseksi.

Oikeista periaatteista kumpuava rohkeus, joka perustuu uskoon ja luottamukseen Herraan, ei kuitenkaan ole röyhkeää tai kerskailevaa, vaan jaloa ja Jumalalle mieluista. Sen lähde on ymmärrys siitä, mitä Jumala on luvannut, että hän valvoo meitä ja haluaa meidän olevan hänen Poikansa kanssaperillisiä hänen valtakunnassaan. (Roomalaiskirje 8:17; Ilmestyskirja 3:21). Hän koettelee meitä perusteellisesti nähdäkseen, osoittaudummeko uskollisiksi. Tämän rohkeuden on aina oltava oikealla tavalla toimimista – Herran tavalla.

Kehotus koskee kaikkia tilanteita

Tämä kehoitus oikeaan rohkeuteen vaikuttaa meihin kaikilla elämän osa-alueilla, olimmepa sitten missä

tahansa tilanteessa. Se koskee myös henkilöitä, joilla on valtaa ja vaikutusvaltaa – heidän tulisi olla riittävän rohkeita tekemään oikein, eli sitä, mitä pidetään Herran tahdona. Tällainen rohkeus sanoo meille: ”Tee velvollisuutesi, mikä tahansa Herran tahto sinulle onkaan. Toivo Herrasta, vaikka motiivisi usein ymmärretään väärin.” Meidän tulisi olla rohkeita puolustamaan sitä, mikä on oikein, riippumatta siitä, saammeko palkkion tässä elämässä vai tulevassa elämässä, joka on . Muistamme Herran sanat Joosualle, kun tämä aloitti johtajuutensa Israelissa: ”Ole vahva ja rohkea. Ole huolellinen noudattamaan kaikkia lakeja, ... älä poikkea niistä oikealle tai vasemmalle.” Joosua 1:7

Kehotus olla rohkea koskee myös kristittyjä liikemiehiä. Maailmalliset ystävät saattavat sanoa: ”Sinä epäonnistut liiketoiminnassasi. Et voi mainostaa liiketoimintaasi. Jos kerrot totuuden, ihmiset eivät tule sinun luoksesi, vaan menevät paikkaan, jossa heille kerrotaan valheita.” Jos kristitty noudattaa tällaista neuvoa, hän voi tehdä suurempaa liiketoimintaa, mutta epäonnistuu elämänsä tärkeimmässä asiassa – vanhurskaan luonteen kehittämisessä ja harjoittamisessa.

Sama pätee kaikkiin Herran pyhitettyihin ihmisiin, riippumatta heidän tilanteestaan tai asemastaan

tässä elämässä. Jokaisen tulee puolustaa oikeita periaatteita eikä olla pelkurimainen tai pelokas ilmaisemaan kristillistä luonnetta sanoin ja teoin. (Joh. 3:21; Jaak. 1:22,25). Kun periaate on vaakalaudalla, meidän tulee ottaa kanta ja sanoa ”Ajattelen näin ja näin, ja minun on pakko pysyä kannassani. Tyydyn tekemään sen, minkä koen velvollisuudekseni, enkä halua pakottaa muita, mutta pysyn uskollisena periaatteille, joihin olen tullut uskomaan.” Näin jopa ne, jotka ajattelevat eri tavalla, tietävät, että heille puhuva on vakuuttunut asiasta ja rohkea ilmaisemaan sitä rehellisesti ja vilpittömästi. Roomalaiskirje 12:17

Uskoon suhteutettu rohkeus

Kaikkien Kristuksen jalanjäljissä kulkevien elämässä on koettelemuksia ja vaikeuksia. Oikeanlainen rohkeus löytää tilaisuuden toteutua jokaisessa Jumalan lapsessa. Tämä on se rohkeus, jota Herra etsii ja joka on löydyttävä voittajista. Vain heille annetaan paikka taivasten valtakunnassa. Siksi tekstimme opetus on: Olkaa rohkeita, sillä näin osoitamme uskomme Herraan. Ne, jotka toivovat häneen ja ovat uskollisia hänelle, ovat rohkeita suhteessa uskollisuuteensa ja uskoonsa. Matteus 9:29

Tällainen rohkeus tukee meitä kaikissa olosuhteissa. Herramme sanoi kerran opetuslapsilleen: ”Teidät viedään minun tähteni maaherrojen ja kuninkaiden eteen. ... Älkää huolehtiko siitä, miten tai mitä teidän tulee puhua, sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän tulee sanoa.” (Matteus 10:18,19). Tässä ajatuksena näyttää olevan: ”Älkää olko huolissanne, jos teidät viedään vallanpitäjien eteen.” Herran kansalla on kaikissa olosuhteissa sellainen usko ja luottamus Jumalaan, että he käyttäytyvät rohkeasti ja luottavat jumalalliseen voimaan kaikissa elämän kokemuksissa.

Tapa, jolla Jumala antaa meille sanoja ja viisautta, voi vaihdella olosuhteiden mukaan. Se voi olla toisen henkilön ehdotus, ehkä jonkun toisen kokemuksen kuuleminen tai ehkä mieleemme tulee erityisen hyödyllinen raamatunlause. Ajatuksena on, että luotamme täysin Herraan emmekä ole pelokkaita. Heprealaiskirje 13:6

Herra osoitti edellä mainitut sanat opetuslapsilleen, jotka olivat oppimattomia miehiä. Heidän joutumisensa ”kuvernöörien ja kuninkaiden” eteen aiheutti heille luonnollisesti paljon pelkoa. Mitä heidän pitäisi sanoa? Miten he voisivat vastata noille miehille, noille suurille, oppineille miehille? Opetuslapset olivat hyvin nöyriä ja tunsivat

tietämättömyytensä, mutta Herra opasti heitä. Koulutus oli tuolloin paljon vähemmän yleistä kuin nykyään. Nykyään käytännöllisesti katsoen kaikki ovat saaneet jonkin verran koulutusta. Siitä huolimatta Herran vakuutus pätee yhä meihin, aivan kuten se päti hänen opetuslapsiinsa.

Jos olemme ahdingossa tai vaikeuksissa, meidän on muistettava, että Raamattu vakuuttaa meille: ”Herran enkeli leiriytyy niiden ympärille, jotka häntä pelkäävät [kunnioittavat], ja pelastaa heidät” (Psalmit 34:7). Tämä ajatus pitäisi saada meidät rauhoittumaan ja keräämään ajatuksemme, ja sen pitäisi antaa meille rohkeutta toimia, kun tiedämme olevamme läheisessä suhteessa Häneen. Näin voimme luottaa täysin Herraan. Lisäksi ymmärrämme, että emme ole tarpeeksi viisaita ymmärtämään täysin, mitkä ovat Jumalan tarkoitukset meitä kohtaan jokaisessa kokemuksessa. Emme siis tiedä, miten Herra saattaa päättää tässä tai siinä asiassa.

”Usko voi luottaa Häneen vakaasti”

Varhaiset opetuslapset pohtivat Jeesuksen itsestään ennustamia asioita. Pietari oli luottavaisesti sanonut hänelle: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika!” (Matteus 16:16). Heidän on täytynyt ajatella: Kuinka Jumala voisi sallia, että hänelle tapahtuu mitään pahaa? Opetuslapset päättelivät, että hänen

sanomansa olivat vain kielikuvia, kuten kun hän sanoi heille, että heidän täytyy syödä hänen lihaansa ja juoda hänen vertaan (Johannes 6:53–56). Joten kun hän nyt sanoi: ”Ihmisen Poika on ... ristiinnaulittava”, he ajattelivat sen olevan yksi hänen omituisista sanonnoistaan, joita he eivät voineet ymmärtää. Matteus 26:2

Siksi opetuslapset olivat hyvin järkyttyneitä, ihmeissään ja hämmästyneitä, kun Jeesus pidätettiin ja vietiin juutalaisten sanhedrinin eteen, eikä hän käyttänyt voimiaan ja kaunopuheisuuttaan, vaan oli hiljaa ja antoi muiden vastustaa ja parjata itseään. Sitten heidän Mestari vietiin Pilatuksen eteen. Nyt opetuslapset ajattelivat, että Jeesus ei varmasti epäröi roomalaisen maaherran edessä! Siksi opetuslapset olivat jälleen yllättyneitä ja hämmästyneitä, kun asiat sujuivat niin päinvastoin kuin he olivat odottaneet. Silti tällainen toimintatapa Herramme puolelta oli välttämätön taivaallisen Isän suunnitelmassa, ei pelkästään Jeesuksen vuoksi, jotta hän voisi kärsiä ja sitten päästä kirkkauteensa, vaan myös maailman vuoksi, koska lunastushinta, täydellinen ihmiselämä, oli maksettava ”kaikkien lunnasena”. 1. Tim. 2:5,6; 1. Kor. 15:22; Room. 5:18

Jos Jumalan viisaudessa on jollain tavalla parasta satuttaa meitä ja nöyryyttää meitä, kuten tehtiin

Mestariamme kohtaan, meidän on oltava rohkeita. Hän vahvistaa sydämemme, koska me luotamme häneen ja luotamme siihen, että hän hallitsee kokemuksiamme. Tiedämme, että hän on liian viisas erehtyäkseen ja että on oltava jokin motiivi, jokin syy sille, että hän sallii tämän, mikä se sitten onkaan. Tiedämme varmasti, että pyhät ovat kallisarvoisia Herran silmissä ja että heitä rakastetaan ainutlaatuisella tavalla. Psalmit 17:8

Mikä tahansa asian lopputulos meille onkin, meidän on hyväksyttävä se Herralta tulevana, riippumatta siitä, pystymmekö ymmärtämään sen syyn vai emme. Meidän on pidettävä kiinni uskosta ja toivosta, vaikka tie olisi kivinen ja asiat näyttäisivät olevan täysin päinvastaisia kuin odotimme. "Odota Herra, ole rohkea, niin hän vahvistaa sinun sydämesi; odota, minä sanon, odota Herra." Psalmit 27:14